

Víctor Alexandre

Jordi Sedó,
Víctor Alexandre: L'independentisme desacomplexat,
 Malhivern,
 La Garriga 2009.

Víctor Alexandre, el periodista que va vendre més de 25.000 exemplars del llibre d'entrevistes *Jo no sóc espanyol*, és ara l'entrevistat en *Víctor Alexandre. L'independentisme desacomplexat*, de Jordi Sedó (Editorial Malhivern, 2009). Tant la interessant trajectòria com el tarannà afable d'Alexandre expliquen que hagi estat motiu d'un

llibre, en forma de conversa dividida per temes (identitat nacional, llengua, independència de Catalunya, autoestima col·lectiva...).

Alexandre detecta entre els catalans un dèficit d'autoconfiança, una manca d'amor propi, un complex d'insignificança: «Anem pel món amb el cos encogit [...] és la suma de molts anys de subordinació.» Precisament per això, en els seus assaigs (*Despullant Espanya*, *Senyor President*, *La paraula contra el mur*, *TV3 a traïció...*) procura desmuntar tòpics anticatalans de forma argumentada i raonada. És del parer que la reflexió permet de fer reaccionar els grups inferioritzats i, de retruc, elevar l'autoestima: «Crec que tot escriptor mínimament compromès amb el seu poble hi està obligat.» També pensa que un dels secrets que perpetuen la nostra subordinació a Espanya és que desconeixem les nostres pròpies forces. Conseqüentment, per al poder dominant és cabdal que el subordinat se senti feble, insegur, indefens, atès que d'aquesta manera cap col·lectiu no es rebel·la contra allò que l'oprimeix.

Alexandre constata que el veritable problema és que no volem ser-ne conscients. Un dels

exemples més explícits va ser la reacció de gran part dels veïns de la Gornal quan l'estació de trens va quedar de potes enlaire l'octubre de 2007 arran de l'arribada de l'alta velocitat a Barcelona. I és que, pocs dies més tard, J.L. Rodríguez Zapatero, màxim responsable del desgavell ferroviari, va rebre un bany de masses en aquesta barriada de l'Hospitalet de Llobregat. Tot i que durant mesos van ser molts els veïns que van sortir malparats del caos de Rodalies, el vot socialista va créixer en el 2008 en aquestes ciutats-dormitori de l'entorn del cap i casal. En aquest sentit, hi ha catalans a qui, per tal d'evitar ser crítics a Madrid i, aleshores, no haver de passar per nacionalistes, independentistes... no els fa res d'anar en contra de la seva identitat, encara que sigui injust el tracte de rebem com a poble. Fent un símil, Emilio Calatayud, jutge de menors, sosté que, per por de semblar fatxes, molts pares no s'han atrevit a posar límits als fills: «Volent ser els seus col·legues... els han deixat orfes» (*La Vanguardia*, 7-6-07).

També explica aquest fenomen alienador la negació d'un altre món possible (un Estat català, poder viure en la nostra llengua...). I això es plasma co-

lonitzant l'imaginari de la nació sotmesa. Segons l'escriptor tuareg Mahmoudan Hawad, el control de les emocions i de l'imaginari és més greu que la colonització de terres: «He vist africans que travessen el Sàhara a peu per poder arribar a l'altra banda del Mediterrani, a Europa. Aquesta gent ja només usen el 50% del vocabulari de la llengua africana i la resta són paraules estrangeres. Encara que la paraula existeixi, no són capaços de dir-la en la seva llengua i fan servir l'estrangera. Cada dia que passa, la gent abandona el vocabulari perquè l'imaginari està colonitzat i els han dit que la seva llengua no té futur» (*Avui*, 29-4-09). En aquesta línia, Alexandre diu que Espanya és el centre de l'univers dels altaveus mediàtics catalans: «Tots els referents que ens arriben són espanyols i és en funció d'ells que ens emmirallem amb el món.»

«La casa és la tomba dels vius» és una dita de la cultura nòmada de Hawad. Allò que enterra en vida els catalans d'avui és «continuar asseguts en el sofà» en lloc de plantar-nos i mobilitzar-nos per fer possible un altre món. ♦

QUIM GIBERT

Tenim ja la tercera edició del llibre *Compendi de normes d'estil. Manual per a redactors i correctors*, edició ampliada, revisada i reestructurada.

— Demaneu-nos-el i us l'enviarem. Escriviu-nos a <llengua@llenguanacional.cat> o telefoneu-nos (93 456 88 79).

Per als socis i subscriptors de Llengua Nacional el preu és de 12 € (10 € del llibre més 2 de l'enviament). Per als altres compradors, el preu és de 14 €, comptant-hi l'enviament.

— També el podeu adquirir directament al nostre Centre Sant Pere Apòstol (carrer de Sant Pere més Alt, 25 – BCN), de sis a nou de la tarda, de dilluns a dissabte, amb un descompte de gairebé el 35%, de manera el preu us sortirà per sols 8 €. Demaneu pel senyor Rafael.

— Quant a les llibreries, a Barcelona es troba a ONA (Gran Via, 654) i a La Central (c. Elisabets, 6) al preu de 12 €.